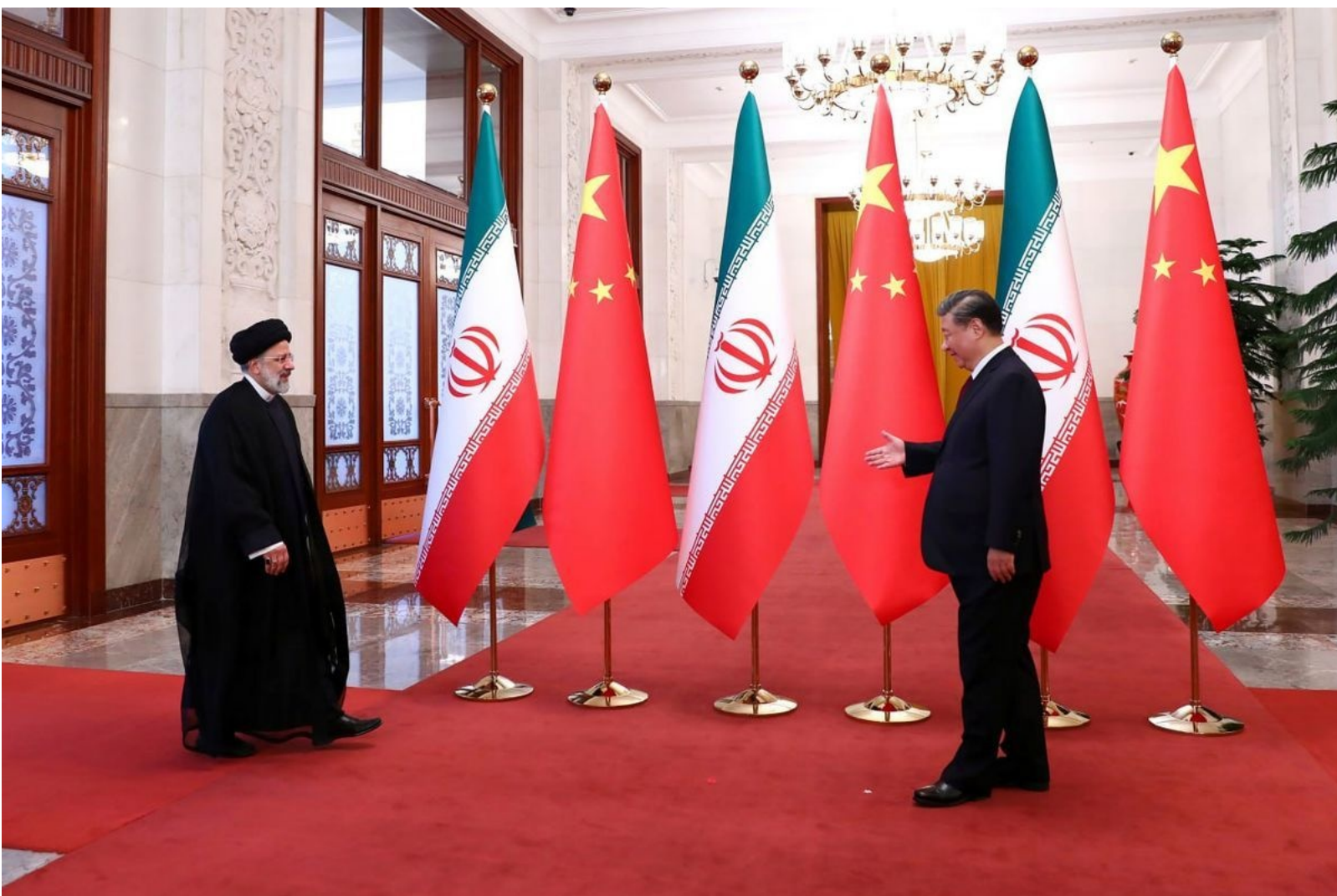

کریمی در گفت‌وگو با ایلنا:

نظم بین‌المللی در شرایط کنونی و آینده را به شکل جنگ سرد درک نکنیم/ چین به دنبال رویکرد تقابلی با آمریکا برای محافظت از ایران نیست

تحلیلگر مسائل سیاست خارجی گفت: چین با چراغ سبز آمریکا (که به سود چین چشم پوشی کرده است) خرید بزرگ نفتی خود را از ایران انجام می‌دهد و در این مساله آن طور که گفته می‌شود از تخفیف‌های خوبی استفاده می‌کند. بنابراین چین به دنبال یک رویکرد تقابلی با آمریکا برای محافظت از ایران یا هر کار دیگری نیست. باید درک کرد که اولویت چین برای خودش مشخص است و به هیچ عنوان حاضر به پشتیبانی از کشور دیگری با اختلال در منافع خود نیست.

تحلیل‌گر مسائل سیاست خارجی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، در پاسخ به این سوال با توجه به مشکلات ایجاد شده در کریدور شمال یعنی روسیه، ترکیه و آذربایجان چقدر ضرورت دارد کریدور ایران در ارتباطات ما با چینی‌ها برجسته‌تر شود، گفت: شرایط

به طور نظری و در صورت نگاه کردن صرف به این موضوع فراهم است اما اوضاع واقعی برای پیگیری این موارد در حال حاضر نیازمند بستری است که فعلاً در دسترس ما نیستند. به بیان دیگر با تمام مشکلات موجود در مورد سایر کریدورها هنوز همکاری با ایران در موضوعی چنین کلان و بین‌المللی هزینه‌های گزافی دارد و نیازمند محاسبات جدی از سوی طرف چینی است.

تحلیل‌گر مسائل سیاست خارجی در پاسخ به این سوال که در شرایطی که کل غرب به دنبال مهار چین است ما باید چه سیاستی را در قبال این کشور در پیش بگیریم، گفت: اینکه غرب به دنبال مهار چین است را نباید در فضای جنگ سردی دید؛ چین برای غرب یک رقیب در داخل معادلات شناسایی شده و پذیرفته شده و این هم بیشتر در حوزه تولید و بازرگانی است. بنابراین اولین چیزی که ما در سیاست‌گذاری‌مان نسبت به محیط بین‌المللی امروز می‌بایست در نظر بگیریم نظم بین‌المللی است. اگر نظم بین‌المللی را نه در شرایط کنونی و نه آینده به مثابه نوعی جنگ سرد و نظام دو قطبی درک نکنیم که این خطر مهلکی از نظر شناختی برای سیاست‌گذاری ما در حوزه سیاست خارجی و روابط بین‌الملل خواهد بود.

کریمی در پاسخ به این سوال که پیوستن به پیمان شانگهای چه تاثیری در روابط دو کشور خواهد داشت، گفت: پیوستن ایران به شانگهای به هیچ روی امر تازه‌ای نیست و مربوط به سال‌های گذشته است. اما برخی کشورها در این میان برای تصویب آن کارشکنی‌هایی می‌کردند که در نهایت فعلاً اعلام آن انجام شده است. اما بهره‌برداری اقتصادی و صنعتی و مالی از پیمان شانگهای برای ما لاجرم نیازمند عادی‌سازی روابط ایران در محیط بین‌المللی تا حدی است که بتواند تعاملات مالی، اقتصادی، تجاری و صنعتی خود را بدون ملاحظات تحریمی انجام دهد. بدون برداشته شدن تحریم‌ها عضویت در شانگهای به جز وجود نمادین و فرهنگی و غیره نمی‌تواند تاثیر حداکثری و ملموسی بر روابط ایران و چین داشته باشد.

وی در پاسخ به این سوال که احساس می‌شود، این سیاست در کشور ما وجود دارد که به صورت سنتی و فارغ از آمد و شد دولت‌ها ما به تعامل با چین پایبند هستیم ارزیابی شما از این سیاست کشور ما چیست، گفت: چین یک قدرت در حال برآمدن است و تثبیت و توسعه روابط با این کشور حتماً لازم و به سود کشور است و از سیاست‌های کلان کشور است که خیلی دستخوش تغییر در قوه مجریه نیست. اما در مورد چگونگی مثمر ثمر بودن آن می‌توان به مولفه سیاست داخلی نگاه کرد که متأسفانه شرایط این بخش از نظر کارگزاری نتوانسته بر معادلات تاثیر تعیین‌کننده‌ای داشته باشد.

این تحلیل‌گر مسائل سیاست خارجی در پاسخ به این سوال که قرارداد ۲۵ ساله دو کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید و وظیفه دولت در قبال این قرارداد چیست، گفت: این یک قرارداد نیست و یک تفاهم نامه است که در بیشتر حوزه‌ها نه به قرارداد رسیده و نه مشخص است که چیست و در چه حدی واقعی است. باید یادمان باشد که این قرارداد و نیز پیمان شانگهای را در مقابل غرب و در یک درک دوقطبی از محیط بین‌المللی نبینیم و در سطح خود آن را دسته‌بندی کنیم. واقعیت این است که بدون برداشته شدن تحریم‌ها نمی‌توان منتظر جنبه‌های اقتصادی، مالی، صنعتی و بازرگانی این قرارداد بود.

کریمی در پاسخ به این سوال که برخی معتقدند چین در سال‌های اخیر سرمایه‌گذاری زیادی روی کشورهای عربی کرده از طرفی اعراب هم شکل روابطشان با این کشور متفاوت شده است دلیل این اتفاق چیست و وظیفه ایران در قبال این مساله چیست، گفت: اعراب به طور عجیبی این نظام بی‌قطب و در حال گذار را در محیط بین‌المللی درک کرده‌اند و بدون اینکه سیاست خارجی مذبذبی از خود ارائه دهند شراکت عظیم‌شان با غرب را بر سر راه سرمایه‌گذاری و همکاری با چین مانعی تلقی نمی‌کنند و هم چین و هم غرب این موضوع را پذیرفته‌اند. برای اعراب همه این معادلات کم هزینه و پر فایده است.

و خ به این سوال، شنیده شده چین هم از جمله کشورهای است که به دنبال بهبود روابط ایران و عربستان است این گزاره را چگونه ارزیابی می‌کنید و اساساً منفعت این اتفاق برای چین چه می‌تواند باشد و چقدر می‌تواند در این زمینه موفق باشد، گفت: این

مساله برای چین بیشتر از هر چیز می تواند جنبه میانجی گری و کنشگری در محیط بین الملل داشته باشد. اما از نظر مادی هم حفظ و تثبیت نظم و توازن قوا در منطقه نفت خیر جهان برای چین به عنوان قطب مصرف کننده انرژی حیاتی است؛ چراکه بروز کوچکترین اختلاف اساسی یا اختلال در تولید یا توزیع انرژی برای چین با این حجم از مصرف انرژی تعیین کننده است. بنابراین طبیعی است که چین هم به عنوان یک بازیگر تعیین کننده بین المللی و هم از موضع یک مصرف کننده انرژی به دنبال ثبات در خاورمیانه باشد.

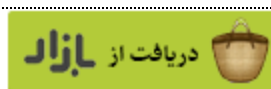
کریمی در پاسخ به این سوال که در حالیکه چین مدعی است سیاست توازن را در پیش دارد و در عین حال که با کشورهای عربی و اروپایی دارای روابط گسترده است حتی با وجود همه نوسانات، روابط با تهران را هم حفظ کرده است اما چرا هر زمان ما به سمت بهبود روابط با غرب رفتیم این مساله برای چین موجب ایجاد سو تفاهم و قدری دلخوری شده است گفت: به هر حال چین هم تلاش می کند در این مساله غلو کند. چراکه این مبالغه ایران را در موضع انفعال قرار داده و به تلاش برای جبران ملزم خواهد کرد. پر واضح است که از نظر تخفیف در قیمت حامل های انرژی، شریان بازار نفت و انحصار در بازار ایران، چین مانند بعضی دیگر کشورها برد خود را در عادی نشدن روابط ایران و غرب ببیند.

تحلیل گر مسائل سیاست خارجی در مورد راه های دستیابی ایران و چین به مکانیزمی برای مقابله با فشارهای آمریکا گفت: اصلا چین الزاما به دنبال چنین کاری نیست. خرید نفت از ایران و دیگر موارد هم همانطور که گفته شد نباید در قالب اردوگاه شرق در مقابل غرب ارزیابی شود. چین با چراغ سبز آمریکا (که به سود چین چشم پوشی کرده است) خرید بزرگ نفتی خود را از ایران انجام می دهد و در این مساله آن طور که گفته می شود از تخفیف های خوبی استفاده می کند. بنابراین چین به دنبال یک رویکرد تقابلی با آمریکا برای محافظت از ایران یا هر کار دیگر نیست. باید درک کرد که اولویت چین برای خودش مشخص است و به هیچ عنوان حاضر به پشتیبانی از کشور دیگری با اختلال در منافع خود نیست.

کریمی در پاسخ به این سوال، با توجه به حضور باقری کنی در این سفر چقدر می توانیم به نتایج آن در مورد احیای برجام امیدوار باشیم، گفت: من از اساس دیگر به احیای برجام امید ندارم. به نظرم بضاعت کافی در این زمینه وجود نداشت و ندارد و طرف های مختلف برای این احیا منافع اساسی خود را از دست داده اند. البته هنوز بهترین گزینه برای ایران همان برجام است و به همین علت برجام تاکنون زنده مانده است. مساله تعیین کننده در این میانه نشست شورای حکام آژانس است که باید منتظر نتیجه آن باشیم و با تلاش های پیش از آن هرگونه تبعات احتمالی منفی آن علیه کشورمان را به حداقل برسانیم.

لینک کوتاه

<https://www.ilna.ir/fa/tiny/news-1331425>

نرم افزار موبایل ایلنا